

Kikkerland

door Martin Broek

De oudere kikkers in de poel hadden geen idee wanneer de eerste Kikkerland was verschenen. De krant bestond al zo'n jaar of veertig. Vaak veroorzaakte hij opschudding. Dan werd er een groene of bruine vriend in sloot of poel van Westerpark op de vliezen getrapt. Saai was het slootkrantje nooit.

Ook in andere delen van het land bestonden slootkrantjes. Geleerde kikkers keken er altijd een beetje op neer: slootnieuwtsjes. Bij De Kikkerland had ze ook van die berichten: Morgenavond kikkerkooi in De Modderpoel; Bingo bij de Waterlelies naast de gashouder; enzovoort. Maar dat was bijzaak. De krant werd gelezen om zijn teksten. De achterpagina, volgeschreven door een brulkikker, burenruzies als nieuws, roddels uit het hof van de kikkerkoning. Altijd

wel iets. Deze slootkrant was anders en meer dan een slootkrantje.

De krant liet zien dat voor een goed product niet veel nodig is. Er was geen betaalde staf en geen door hogerhand aangestuurde redactie. Liever niet zelfs. Het was een idee van de kikkers zelf geweest de Kikkerland op te zetten. De Poel, zo heette hij eerder, was een blaadje vol berichten over missers en activiteiten in de buurt. De Kikkerland was een stap voorwaarts. Een echte krant, voor echte kikkers, in een tijd dat Kikkerland een vergeten gebied was. Maar ook daarna.

Er kwam een hof met een Koningin en vizieren. Prima mensen die hun koude hart lieten kloppen voor sloten en plassen en hun koudbloedige bewoners in de buurt. Die harten klopten ook voor De Kikkerland. Het mooie

behouden en het slechte bestrijden is in Kikkerland een mooie droom, maar geen praktijk. Het kikkerhof ging de boel regelen. Het trok betaalde rugstreeppadden (RSP's) aan om zaakjes in de buurt te regelen die eerder door de kikkers zelf werden geregeld. Dat koste meer, maar gaf ook meer cachet. 'Port' heette de organisatie waar de RSP's voor werkten.

Ook De Kikkerland kreeg een structuur en een bureau binnen Port. Er werd een rugstreep-onderknuppel-pad (RS-o-P) aangesteld die voor de krant ging zorgen. Niet dat er ooit een probleem was geweest. De redactie van de Kikkerland vond het best. Fijn zelfs. Er werd immers werk uit handen genomen en de RS-o-P was een beste pad.

Allengs ging het wringen. De

rugstreeppadden hadden steeds minder oog voor het dwarse krantje. Het hof breidde zijn watergebied uit en ging een eigen krantje uitgeven, met hofberichten. Alleen de kikkers in de sloten, poelen en plassen lazen De Kikkerland nog. De krant paste niet meer in de zakelijke cultuur van hof en bestuur. Het wekte dan ook geen verwondering dat de RS-o-P gevraagd werd naar elders te verkassen. Eigengereid en zonder oog voor de medekikkers werd dat de redactie van De Kikkerland niet gemeld. Alsof de RS-o-P geen cruciale taken had binnen de productie van De Kikkerland. Per ongeluk vergeten, een kwestie van onbekwaamheid of gewoon desinteresse?

De redactie van de Kikkerland wacht af. Of de kikkersoep zo heet wordt gegeten als hij wordt

opgediend en of de krant de poten worden uitgedraaid, dat moet nog blijken. De kikkers wordt door het hof steeds gevraagd om zelf verantwoordelijk te zijn voor hun eigen hachie. Als ze dat doen dan zorgt datzelfde hof voor het afbreken van mooie kikkerinitiatieven en levert betaalde RSP's met veel minder hart voor de zaak. De buurtkikkers tellen niet echt meer mee en dreigen uit beeld te verdwijnen.